RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.166 van 3 december 2002
in de zaak A. 119.659/XII-3524.

In zake : de NV SLACHTHUIZEN EN MARKTEN VAN ANDERLECHT, gevestigd te Brussel,
Ropsy Chaudronstraat 24

tegen :

de GEMEENTE ANDERLECHT.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Slachthuizen en Markten van Anderlecht op 15 april 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 6 december 2001 van de gemeenteraad van Anderlecht tot invoering van een belasting op vertoningen, tentoonstellingen en gelijkaardige evenementen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Buekens, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat H. Penninckx, die loco advocaat V. De Wolf verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Anderlecht op 6 december 2001 een belasting instelt, vanaf 1 januari 2002 tot 31 december 2006, op vertoningen, tentoonstellingen en gelijkaardige evenementen in privéruimten; dat luidens artikel 2 de belasting gezamenlijk verschuldigd is door de inrichter, de eigenaar van de plaats en de persoon die bijdragen int van de aanwezigen of de deelnemers; dat artikel 3 de belasting vaststelt op 10 % van de bruto-ontvangst van het entreegeld;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing is voldaan, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster uiteenzet dat door de belasting elke activiteit in de culturele ruimten de “Kelders van Cureghem” waarschijnlijk zal wegvallen, dat zij een groot omzetverlies zal lijden, dat nieuwe contracten “met een aanzienlijke financiële omvang” verloren zullen gaan, met

daardoor een verminderde reputatie en aantrekkingskracht, en een erg negatieve weerslag op de personeelskost, de materieelkosten en de tewerkstelling;

Overwegende dat verzoekster wezenlijk inkomstenverlies aanvoert; dat dit verlies, om een schorsing te kunnen verantwoorden, én ernstig én moeilijk te herstellen moet zijn; dat zulks aannemelijk moet worden gemaakt aan de hand van voldoende nauwkeurige en verifieerbare gegevens;

Overwegende dat die gegevens te dezen ten enen male ontbreken; dat zonder meer geen enkel stuk met betrekking tot het nadeel wordt voorgebracht; dat het verzoekschrift geen concrete elementen bevat, op de verwijzing naar één enkele tentoonstelling na; dat het de Raad van State, bij gebrek aan de meest elementaire precisering, dan ook niet mogelijk is zich een voldoende nauwkeurige voorstelling te vormen van de omvang van de beweerde inkomstenderving en van het impact ervan op verzoeksters situatie, om de inkomstenderving als ernstig -ernstig voor verzoekster- te kunnen kwalificeren; dat het nadeel evenmin als moeilijk herstelbaar kan worden beschouwd; dat immers een financieel nadeel, zoals het besproken nadeel essentieel is, in principe steeds herstelbaar is, behoudens in bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden; dat, zoals gezien, zulke omstandigheden allerminst zijn aangetoond;

Overwegende dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**